

ولادت امام رضا (ع) ۱۴۰۳ چه روزی است؟ + زندگینامه و احادیث

امام رضا (ع)، امام هشتم شیعیان یازدهم ذی القعدة سال ۱۴۸ هجری قمری در شهر مدینه متولد شدند.

به گزارش سایت خبری پرسون، علی بن موسی الرضا (ع) معروف به امام رضا (ع) هشتمین امام شیعیان هستند که مشهورترین لقب ایشان رضا است. ایشان به عالم آل محمد و امام رؤف نیز شهرت دارند.

ولادت امام رضا (ع) چه روزی است؟

تاریخ دقیق ولادت امام رضا (ع) در تقویم شمسی برابر با دوشنبه ۳۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ است.
تاریخ دقیق ولادت امام رضا (ع) در تقویم قمری برابر با ۱۱ ذوالقعدة ۱۴۴۵ است.
تاریخ دقیق ولادت امام رضا (ع) در تقویم میلادی برابر با ۲۰ می ۲۰۲۴ است.

زندگینامه امام رضا (ع)

پدر بزرگوار حضرت رضا (ع)، امام موسی کاظم (ع) و مادر ایشان نجمه خاتون نام داشت. پدر امام رضا (ع) در سال ۱۸۳ هجری قمری به دست هارون عباسی به شهادت رسید و پس از ایشان امام رضا (ع) در سن ۳۵ سالگی امامت شیعیان را برعهده گرفت. مدت امامت ایشان نزدیک به ۲۰ سال طول کشید که ده سال اول آن همزمان با خلافت هارون الرشید، پنج سال بعد از آن مقارن با حکومت امین و پنج سال آخر امامت ایشان مصادف با خلافت مامون بود. پس از گذشت ۱۷ سال از دوران امامت، ایشان مجبور شد با نقشه و حيله مامون عباسی راهی خراسان شود، به اجبار ولایت عهدی مامون را نیز پذیرفت و ۳ سال آخر امامت خود را تحت نظر مامون در خراسان سپری کردند.

نام
علی بن موسی

کنیه
ابوالحسن (ثانی)

ولادت
۱۱ ذی القعدة، ۱۴۸ ق

زادگاه
مدینه

مدت امامت
۲۰ سال (۱۸۳ ق تا ۲۰۳ ق)

شهادت
آخر ماه صفر، ۲۰۳ ق

مدفن
مشهد

محل زندگی
مدینه

لقب (ها)
رضا، عالم آل محمد

پدر
امام کاظم (ع)

مادر
نجمه خاتون

همسر
سبیکه

فرزند
امام جواد (ع)

طول عمر
۵۵ سال

شهادت امام رضا (ع)

مامون عباسی با خوراندن سم به امام رضا (ع) سبب مسمومیت و سپس شهادت ایشان شد. در مورد سال شهادت ایشان اختلاف نظر وجود دارد. برخی سال ۲۰۲ هجری قمری را سال شهادت امام رضا (ع) می‌دانند و تعدادی دیگر گفته‌اند که شهادت ایشان در سال ۲۰۳ هجری قمری بوده، که نظریه دوم بیشتر معروف است و در بیشتر منابع گفته شده که امام هشتم در ۲۹ صفر سال ۲۰۳ هجری قمری در سن ۵۵ سالگی به شهادت رسیدند.

احادیث امام رضا (ع)

درباره فراگیری دانش

امام رضا (ع) می‌فرماید: رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا أَحْيَا أَمْرَنَا؛ يَتَعَلَّمُ عُلُومَنَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ، فَإِنَّ النَّاسَ لَيُؤْتُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا

رحمت خدا بر بنده‌ای که امر ما را زنده کند، دانش‌های ما را فرا گیرد و به مردم بیاموزد. اگر مردم زیبایی‌های سخنان ما را می‌دانستند از ما پیروی می‌کردند. (معانی الأخبار، ص ۱۸۰، ح ۱)

درباره سه ویژگی برجسته مؤمن

امام رضا (ع) می‌فرماید: لَا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ مُؤْمِنًا حَتَّى تَكُونَ فِيهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ: ١: سُنَّةٌ مِنْ رَبِّهِ. ٢: سُنَّةٌ مِنْ نَبِيِّهِ. ٣: سُنَّةٌ مِنْ وَلِيِّهِ. فَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ رَبِّهِ فَكِتْمَانُ سِرِّهِ. وَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ نَبِيِّهِ فَمُدَارَاةُ النَّاسِ. وَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ وَلِيِّهِ فَالصَّبْرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ.

مؤمن، مؤمن واقعی نیست، مگر آن که سه خصلت در او باشد: سنتی از پروردگارش و سنتی از پیامبرش و سنتی از امامش. اما سنت پروردگارش، پوشاندن راز خود است، اما سنت پیغمبرش، مدارا و نرم رفتاری با مردم است، اما سنت امامش، صبر کردن در زمان تنگدستی و پیریشان حالی است. (امالی صدوق، ج ۱، ص ۳۳۹)

درباره همسر داری

امام رضا (ع) می‌فرماید: وَقَالَ إِنَّهَا تَشْتَهِي مِنْكَ مِثْلَ الذِّى تَشْتَهِي مِنْهَا

همسرت از تو همان را می‌خواهد که تو از او توقع داری. (بحار الأنوار (ط & بیروت)، ج ۷۳، ص ۱۰۲)

درباره خوش رفتاری با خانواده

امام رضا (ع) می‌فرماید: أَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا وَ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِج

امام رضا علیه السلام به نقل از پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: نزدیکترین شما به من از نظر مقام در روز قیامت، کسی است که در مورد خانواده خود خوش رفتار باشد. (صحیفه الإمام الرضا علیه السلام، ص ۶۷)

درباره رفع اندوه مؤمن

امام رضا (ع) می‌فرماید: مَنْ قَرَّجَ مِنْ مُؤْمِنٍ قَرَّجَ اللَّهُ عَنْ قَلْبِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

هر کس اندوه مؤمنی را بزدايد، خداوند در روز قیامت، غم از دلش می‌زداید. (الكافی، ج ۲، ص ۲۰۰)

درباره اهمیت زمان

امام رضا (ع) می‌فرماید: اجْتَهِدُوا أَنْ يَكُونَ زَمَانُكُمْ أَرْبَعَ سَاعَاتٍ: سَاعَةٌ مِنْهُ لِمُنَاجَاةِ اللَّهِ وَ سَاعَةٌ لِأَمْرِ الْمَعَاشِ وَ سَاعَةٌ لِمُعَاشَرَةِ الْإِخْوَانِ وَ الثَّقَاتِ وَ الَّذِينَ يُعْرِفُونَ عِيُوبَكُمْ وَ يَخْلِصُونَ لَكُمْ فِي الْبَاطِنِ وَ سَاعَةٌ تَخْلُونَ فِيهَا لِلذَّاتِكُمْ وَ يَهْذِهِ السَّاعَةَ تَقْدِرُونَ عَلَى الثَّلَاثِ سَاعَاتٍ

بکوشید که زمانتان را به چهار بخش تقسیم کنید:

۱- زمانی برای مناجات با خدا

۲- زمانی برای تأمین معاش [کسب روزی]

۳- زمانی برای معاشرت با برادران و معتمدانی که عیب‌هایتان را به شما می‌شناسانند و در دل شما را دوست دارند

۴- و ساعتی برای کسب لذت‌های حلال

با بخش چهارم توانایی انجام دادن سه بخش دیگر را به دست می‌آورید. (فقه الرضا علیه السلام، ص ۳۳۷)